

**NARIADENIE RADY (ES) Č. 343/2003 Z 18. FEBRUÁRA 2003
USTANOVUJÚCE KRITÉRIÁ A MECHANIZMY NA URČENIE
ČLENSKÉHO ŠTÁTU ZODPOVEDNÉHO ZA POSÚDENIE ŽIADOSTI
O AZYL PODANEJ ŠTÁTNYM PRÍSLUŠNÍKOM TRETEJ KRAJINY
V JEDNOM Z ČLENSKÝCH ŠTÁTOV**

Úradný vestník EÚ L 50, 25.2.2003, s. 1 - 10

Zmena a doplnenie:

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1103/2008 z 22. októbra 2008 o prispôbení určitých nástrojov, na ktoré sa vzťahuje postup ustanovený v článku 251 zmluvy, rozhodnutiu Rady 1999/468/ES, pokiaľ ide o regulačný postup s kontrolou - Prispôbenie regulačnému postupu s kontrolou - Tretia časť, Ú. v. EÚ L 304, 14.11.2008, s. 80 - 84.

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, najmä na jej článok 63, prvý odsek, bod (1) a),

so zreteľom na návrh Komisie¹,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu²,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru³,

keďže:

(1) Spoločná azylová politika, vrátane Spoločného európskeho azylového systému, tvorí neoddeliteľnú súčasť cieľa Európskej únie, ktorým je postupné vytváranie priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti otvorenej pre ľudí, ktorí donútení okolnosťami oprávnené hľadajú ochranu v spoločenstve.

(2) Európska Rada na svojom mimoriadnom zasadnutí v Tampere 15. a 16. októbra 1999 odsúhlasila prácu zameranú na ustanovenie Spoločného európskeho azylového systému založeného na úplnom a širokom uplatňovaní Ženevského dohovoru o postavení utečencov z 28. júla 1951 doplneného Newyorským protokolom z 31. januára 1967, čím sa zabezpečí, že nikto nebude vrátený, aby bol prenasledovaný, t. j. dodrží sa zásada nenavracania. Z tohto hľadiska a bez toho, aby boli dotknuté kritériá zodpovednosti ustanovené v tomto nariadení, sa členské štáty, z ktorých každý rešpektuje zásadu nenavracania, považujú za bezpečné krajiny pre štátnych príslušníkov tretích krajín.

(3) V záveroch z Tampere sa takisto konštatuje, že tento systém by mal zahŕňať v konečnom dôsledku jasnú a uplatniteľnú metódu na určenie štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o azyl.

(4) Táto metóda by mala byť založená na objektívnych, spravodlivých kritériách pre členské štáty aj pre dotknuté osoby. Mala by umožniť najmä rýchle určenie zodpovedného

¹ Ú v. ES C 304 E, 30.10.2001, s. 192.

² Stanovisko zo dňa 9. apríla 2002 (zatiaľ neuverejnené v Úradnom vestníku).

³ Ú v. ES C 125, 27.5.2002, s. 28.

členského štátu, aby bol zaručený efektívny prístup na konania o určení postavenia utečenca a aby nebolo ohrozené rýchle vybavovanie žiadostí o azyl.

(5) S ohľadom na postupné zavádzanie Spoločného európskeho azylového systému po etapách, ktorý by v konečnom dôsledku mal viesť k spoločnému postupu a jednotnému postaveniu platnému v celej únii pre osoby, ktorým bolo priznané postavenie utečenca, je v tejto fáze vhodné, aby sa pri súčasnom uskutočnení potrebných zlepšení na základe skúseností potvrdili zásady tvoriace základ Dohovoru určujúceho štát zodpovedný za posúdenie žiadostí o azyl podaných v jednom z členských štátov Európskych spoločenstiev⁴ podpísaného v Dubline 15. júna 1990 (ďalej len "Dublinský dohovor"), vykonávaním ktorého sa podnietil proces harmonizácie azylových politík.

(6) Je potrebné zachovať jednotnosť rodiny do takej miery, aby to bolo zlučiteľné s ostatnými cieľmi, ktoré sleduje ustanovenie kritérií a mechanizmov pre určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o azyl.

(7) Súčasné vybavenie žiadostí o azyl jednej rodiny jedným členským štátom umožní zabezpečiť, aby boli tieto žiadosti dôkladne preskúmané a aby rozhodnutia prijaté vo vzťahu k nim boli zhodné. Členské štáty by mali mať možnosť odchyliť sa od kritérií zodpovednosti, aby mohli umožniť zlúčenie rodinných príslušníkov, ak je to potrebné z humanitárnych dôvodov.

(8) Pokračujúce vytváranie oblasti bez vnútorných hraníc, v rámci ktorého je zaručený voľný pohyb osôb v súlade so Zmluvou o založení Európskeho spoločenstva a ustanovenie politík spoločenstva, ktoré sa týkajú podmienok vstupu a pobytu štátnych príslušníkov tretích krajín, vrátane spoločného úsilia zameraného na riadenie vonkajších hraníc, umožňuje dosiahnuť rovnováhu medzi kritériami zodpovednosti a duchom solidarity.

(9) Uplatňovanie tohto nariadenia je možné uľahčiť a zvýšiť jeho účinnosť prostredníctvom obojstranných dojednaní medzi členskými štátmi na zlepšenie komunikácie medzi príslušnými zložkami, skrátenie lehôt konaní alebo zjednodušenie vybavovania dožiadaní o prevzatie alebo vrátení, alebo ustanovenia postupov pre výkon odovzdania.

(10) Mala by sa zabezpečiť kontinuita medzi systémom pre určovanie zodpovedného štátu, ktorý ustanovil Dublinský dohovor, a systémom ustanoveným týmto nariadením. Podobne by sa mal zabezpečiť súlad medzi týmto nariadením a nariadením Rady (ES) č. 2725/2000 z 11. decembra 2000 ktoré sa týka zriadenia systému "Eurodac" na porovnávanie odtlačkov prstov pre účinné uplatňovanie Dublinského dohovoru⁵.

(11) Prevádzka systému Eurodac ustanoveného nariadením (ES) č. 2725/2000, a najmä vykonávanie v ňom uvedených článkov 4 a 8, by mala uľahčiť vykonávanie tohto nariadenia.

(12) Pokiaľ ide o zaobchádzanie s osobami, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia, členské štáty sú viazané povinnosťami podľa nástrojov medzinárodného práva, ktorých zmluvnými stranami sú.

(13) Mali by sa prijať opatrenia potrebné na vykonávanie tohto nariadenia v súlade s rozhodnutím Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu⁶.

(14) Uplatňovanie nariadenia by sa malo hodnotiť v pravidelných intervaloch.

⁴ Ú v. ES C 254, 19.8.1997, s. 1.

⁵ Ú v. ES L 316, 15.12.2000, s. 1.

⁶ Ú v. ES L 184, 17.7.1999, s. 23.

(15) Nariadenie dodržiava základné práva a zásady, ktoré sú uznané najmä v Charte základných práv Európskej únie⁷. Snaží sa zabezpečiť najmä plné dodržiavanie práva na azyl zaručené článkom 18.

(16) Keďže cieľ navrhovaného opatrenia, a to ustanovenie kritérií a mechanizmov na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o azyl podanej v jednom z členských štátov štátnym príslušníkom tretej krajiny, nemôžu v dostatočnej miere dosiahnuť členské štáty, a s ohľadom na daný rozsah a účinky sa preto dá lepšie dosiahnuť na úrovni spoločenstva, môže spoločenstvo prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity ustanovenou v článku 5 zmluvy. Podľa zásady proporcionality ustanovenej v tomto článku nejde toto nariadenie nad rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie tohto cieľa.

(17) Podľa článku 3 Protokolu o postavení Spojeného kráľovstva a Írska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o založení Európskeho spoločenstva, Spojené kráľovstvo a Írsko oznámilo listami z 30. októbra 2001 svoje želanie zúčastniť sa na prijatí a uplatňovaní tohto nariadenia.

(18) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o založení Európskeho spoločenstva, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tohto nariadenia a nie je ním viazané a ani sa na neho nevzťahuje.

(19) Dublinský dohovor zostáva v platnosti a naďalej sa uplatňuje medzi Dánskom a členskými štátmi, ktoré sú viazané týmto nariadením až dovtedy, kým nebude uzavretá dohoda umožňujúca účasť Dánska na tomto nariadení,

PRIJALA TOTO NARIADENIE;

KAPITOLA I PREDMET ÚPRAVY A VYMEDZENIE POJMOV

Článok 1

Toto nariadenie ustanovuje kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o azyl podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny v jednom z členských štátov.

Článok 2

Na účely tohto nariadenia:

a) "štátny príslušník tretej krajiny" znamená každého, kto nie je občanom únie v zmysle článku 17 ods. 1 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva;

b) "Ženevský dohovor" znamená Dohovor z 28. júla 1951 o postavení utečencov zmenený a doplnený Newyorským protokolom z 31. januára 1967;

c) "žiadosť o azyl" znamená žiadosť podanú štátnym príslušníkom tretej krajiny, ktorú je možné chápať ako žiadosť o medzinárodnú ochranu od členského štátu podľa Ženevského dohovoru. Každá žiadosť o medzinárodnú ochranu sa považuje za žiadosť o azyl, ak štátny príslušník tretej krajiny výslovne nežiada o iný druh ochrany, o ktorú je možné požiadať samostatne;

d) "žiadateľ" alebo "žiadateľ o azyl" znamená štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý podal žiadosť o azyl, s ohľadom na ktorú ešte nebolo prijaté konečné rozhodnutie;

⁷ Ú v. ES C 364, 18.12.2000, s. 1.

e) "posúdenie žiadosti o azyl" znamená akékoľvek posúdenie, alebo rozhodnutie alebo predbežné opatrenie týkajúce sa žiadosti o azyl prijaté príslušnými orgánmi v súlade s vnútroštátnym právom, s výnimkou konaní na určenie členského štátu zodpovedného podľa tohto nariadenia;

f) "stiahnutie žiadosti o azyl" znamená úkony, ktorými žiadateľ o azyl skončí v súlade s vnútroštátnym právom konania začaté podaním jeho žiadosti o azyl, buď výslovne, alebo mlčky;

g) "utečenec" znamená každého štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý spĺňa podmienky pre právne postavenie vymedzené v Ženevskom dohovore a je oprávnený sa zdržiavať na území členského štátu;

h) "maloletí bez sprievodu" znamená nezosobášené osoby vo veku menej ako osemnásť rokov, ktoré prichádzajú na územie členského štátu bez sprievodu dospelého, ktorý je zodpovedný za ne v súlade s právnymi predpismi alebo obyčajovým právom, a to dovtedy, kým ich takáto osoba fakticky neprevezme do starostlivosti; patria sem maloletí, ktorí sú ponechaní bez sprievodu po tom, ako vstúpili na územie členských štátov;

i) "rodinní príslušníci" znamenajú, ak rodina už existovala v krajine pôvodu, títo členovia rodiny žiadateľa, ktorí sa nachádzajú na území členských štátov:

i) manželský partner žiadateľa o azyl alebo jeho partner v trvalom vzťahu, s ktorým nie sú zosobášení, ak právne predpisy alebo prax dotknutého členského štátu zaobchádza s nezosobášenými párami porovnateľným spôsobom ako s manželskými dvojicami podľa jej práva vzťahujúceho sa na cudzincov;

ii) maloleté deti párov uvedených v bode i) alebo žiadateľa pod podmienkou, že nie sú zosobášení a sú závislé a bez ohľadu na to, či sa narodili ako manželské alebo nemanželské, alebo či boli adoptované v zmysle vnútroštátneho práva;

iii) otec, matka alebo opatrovník, ak je žiadateľ alebo utečenec maloletý a nie je zosobášený;

j) "povolenie na pobyt" znamená akékoľvek povolenie vydané orgánmi členského štátu povolujúceho štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, aby mal pobyt na jeho území, ako aj doklady potvrdzujúce povolenie v rámci dojednaní dočasnej ochrany alebo dovtedy, kým pominú okolnosti, ktoré bránia vo vykonaní príkazu na odsun, s výnimkou víz a povolení na pobyt vydaných počas obdobia potrebného na určenie zodpovedného štátu, ako je ustanovené v tomto nariadení, alebo počas posudzovania žiadosti o azyl alebo žiadosti o povolenie na pobyt;

k) "vízum" znamená povolenie alebo rozhodnutie členského štátu, ktoré sa vyžaduje pre tranzit alebo vstup s cieľom predpokladaného pobytu v členskom štáte alebo v niekoľkých členských štátoch. Charakter víza sa určí v súlade s týmito pojmami:

i) "dlhodobé vízum" znamená povolenie alebo rozhodnutie členského štátu, ktoré sa vyžaduje pre vstup s cieľom predpokladaného pobytu v tomto členskom štáte na obdobie viac ako tri mesiace;

ii) "krátkodobé vízum" znamená povolenie alebo rozhodnutie členského štátu, ktoré sa vyžaduje pre vstup s cieľom predpokladaného pobytu v tomto členskom štáte na obdobie, ktorého celková dĺžka nepresiahne tri mesiace;

iii) "tranzitné vízum" znamená povolenie alebo rozhodnutie členského štátu na vstup alebo tranzit cez územie tohto členského štátu alebo niekoľkých členských štátov, okrem tranzitu na letisku;

iv) "letiskové tranzitné vízum" znamená povolenie alebo rozhodnutie umožňujúce štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý osobitne podlieha tejto požiadavke, aby prešiel cez tranzitnú zónu letiska bez toho, aby mu bol umožnený vstup na štátne územie dotknutého členského štátu, počas zastávky alebo prechodu medzi dvoma úsekmi medzinárodného letu.

KAPITOLA II VŠEOBECNÉ ZÁSADY

Článok 3

1. členské štáty posúdia žiadosť každého príslušníka tretej krajiny, ktorý podá žiadosť na hranici alebo na ich území ktorémukoľvek z nich. Žiadosť posúdi jeden členský štát, a to ten, ktorý je podľa kritérií stanovených v kapitole II označený ako zodpovedný.

2. Bez ohľadu na ods. 1 môže každý členský štát posúdiť žiadosť o azyl, ktorú mu podal štátny príslušník tretej krajiny, dokonca aj keď mu podľa kritérií stanovených v tomto nariadení neprislúcha zodpovednosť za takéto posúdenie. V takomto prípade sa tento členský štát stane zodpovedným členským štátom v zmysle tohto nariadenia a prevezme záväzky súvisiace s takouto zodpovednosťou. Keď to je potrebné, informuje predtým zodpovedný členský štát, členský štát, ktorý vedie konanie na určenie zodpovedného členského štátu alebo členský štát, ktorý bol dožiadaný, aby prevzal žiadateľa, alebo ho vrátil.

3. Každý členský štát si podľa svojich vnútroštátnych právnych predpisov ponechá právo poslať žiadateľa o azyl do tretej krajiny v súlade s ustanoveniami Ženevského dohovoru.

4. Žiadateľ o azyl je písomne informovaný o uplatňovaní tohto nariadenia, jeho lehotách a účinkoch v jazyku, o ktorom sa odôvodnene predpokladá, že mu rozumie.

Článok 4

1. Postup určovania členského štátu zodpovedného podľa tohto nariadenia sa začne čo najskôr po tom, ako je členskému štátu prvýkrát podaná žiadosť o azyl.

2. Žiadosť o azyl sa považuje za podanú, akonáhle je príslušným orgánom dotknutého členského štátu doručené tlačivo podané žiadateľom o azyl alebo správa, ktorú vypracovali orgány. Ak žiadosť nie je podaná písomne, čas, ktorý uplynie medzi vyhlásením úmyslu a prípravou správy, by mal byť čo najkratší.

3. Na účely tohto nariadenia je postavenie maloletej osoby, ktorá sprevádza žiadateľa o azyl a ktorá spĺňa pojem rodinného príslušníka vymedzený v článku 2, bod i) neoddeliteľné od postavenia jeho rodiča alebo opatrovníka a zaoberá sa ním členský štát zodpovedný za posúdenie žiadosti tohto rodiča alebo opatrovníka, aj keď táto maloletá osoba nie je samostatným žiadateľom o azyl. Rovnaký postup sa vzťahuje na deti narodené po tom, ako žiadateľ o azyl pricestoval na územie členských štátov bez toho, aby bolo potrebné začať nové konanie o prevzatí.

4. Ak žiadosť o azyl podal príslušným orgánom členského štátu žiadateľ, ktorý sa nachádza na území iného členského štátu, o určení zodpovedného štátu rozhodne ten členský štát, na území ktorého sa žiadateľ nachádza. Druhý zmieneny členský štát je bezodkladne informovaný členským štátom, ktorý obdržal žiadosť, a na účely tohto nariadenia sa potom považuje za členský štát, ktorému bola podaná žiadosť o azyl.

Žiadateľ je písomne informovaný o takomto prevoze a o dátume jeho uskutočnenia.

5. Žiadateľa o azyl, ktorý sa nachádza v inom členskom štáte a tam podá žiadosť o azyl po tom, ako stiahol svoju žiadosť počas konania o určenie zodpovedného štátu, vráti za podmienok ustanovených v článku 20 členský štát, v ktorom bola podaná žiadosť o azyl s cieľom ukončiť konanie o určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o azyl.

Táto povinnosť pominie, ak žiadateľ medzitým opustí územia členských štátov na obdobie najmenej troch mesiacov, alebo získa povolenie na pobyt od niektorého členského štátu.

KAPITOLA III HIERARCHIA KRITÉRIÍ

Článok 5

1. Kritériá na určenie zodpovedného členského štátu sa použijú v takom poradí, v akom sú ustanovené v tejto kapitole.

2. Členský štát zodpovedný podľa týchto kritérií sa určí na základe situácie existujúcej vtedy, ak žiadateľ o azyl po prvýkrát podal svoju žiadosť o azyl v členskom štáte.

Článok 6

Ak je žiadateľom o azyl maloletá osoba bez sprievodu, členským štátom zodpovedným za posúdenie žiadosti je ten, v ktorom sa jeho rodinný príslušník oprávnene zdržiava v predpoklade, že je to v najlepšom záujme maloletého.

Ak neexistuje rodinný príslušník, členským štátom zodpovedným za posúdenie žiadosti je ten, v ktorom maloletá osoba podala svoju žiadosť o azyl.

Článok 7

Keď má žiadateľ o azyl rodinného príslušníka, bez ohľadu na to, či bola rodina predtým založená v krajine pôvodu, ktorému bolo povolené zdržiavať sa ako utečencovi v jednom členskom štáte, je tento členský štát zodpovedný za posúdenie žiadosti o azyl za predpokladu, že dotknuté osoby si to želajú.

Článok 8

Ak má žiadateľ o azyl rodinného príslušníka v členskom štáte, ktorého žiadosť ešte nebola predmetom prvého rozhodnutia, pokiaľ ide o podstatu, je tento členský štát zodpovedný za posúdenie žiadosti o azyl za predpokladu, že dotknuté osoby si to želajú.

Článok 9

1. Ak je žiadateľ o azyl držiteľom platného povolenia na pobyt, je za posúdenie žiadosti o azyl zodpovedný ten členský štát, ktorý vydal toto povolenie.

2. Ak je žiadateľ o azyl držiteľom platného víza, je za posúdenie žiadosti o azyl zodpovedný ten členský štát, ktorý vydal toto vízum, pokiaľ nebolo toto vízum vydané v konaní v mene iného členského štátu alebo na základe písomného splnomocnenia iného členského štátu. V takomto prípade je za posúdenie žiadosti o azyl zodpovedný tento druhý zmieneny členský štát. Keď členský štát najprv konzultuje ústredný orgán iného členského štátu, najmä z bezpečnostných dôvodov, odpoveď druhého zmieneneného členského štátu na konzultáciu nepredstavuje písomné splnomocnenie v zmysle tohto ustanovenia.

3. Ak je žiadateľ o azyl držiteľom niekoľkých platných povolení na pobyt alebo víz vydaných rôznymi členskými štátmi, zodpovednosť za posúdenie žiadosti o azyl prevezmú členské štáty v tomto poradí:

a) členský štát, ktorý vydal povolenie na pobyt, ktorý udeľuje právo na najdlhšiu dobu pobytu, alebo keď sú doby platnosti rovnaké, členský štát, ktorý vydal povolenie na pobyt s najneskorším dátumom skončenia platnosti;

b) členský štát, ktorý vydal vízum s najneskorším dátumom skončenia platnosti, keď sú jednotlivé víza rovnakého typu;

c) keď sú víza rôznych typov, členský štát, ktorý vydal vízum s najdlhšou dobou platnosti, alebo ak sú doby platnosti rovnaké, členský štát, ktorý vydal vízum s najneskorším dátumom skončenia platnosti.

4. Ak je žiadateľ o azyl držiteľom iba jedného alebo niekoľkých povolení na pobyt, ktorých platnosť sa skončila pred menej ako dvoma rokmi, alebo jedného alebo niekoľkých víz, ktorých platnosť sa skončila pred menej ako šiestimi mesiacmi a ktoré mu skutočne umožnili vstup na územie členského štátu, uplatňujú sa ods. 1, 2 a 3 dotedy, kým žiadateľ neopustí územia členských štátov.

Ak je žiadateľ o azyl držiteľom jedného alebo niekoľkých povolení na pobyt, ktorých platnosť sa skončila pred viac ako dvoma rokmi, alebo jedného alebo niekoľkých víz, ktorých platnosť sa skončila pred viac ako šiestimi mesiacmi a ktoré mu skutočne umožnili vstup na územie členského štátu, a ak neopustil územia členských štátov, je zodpovedný ten členský štát, v ktorom je podaná žiadosť o azyl.

5. Skutočnosť, že povolenie na pobyt alebo vízum boli vydané na základe falošnej alebo predstieranej totožnosti alebo po predložení sfaľovaných, falošných alebo neplatných dokladov, nezabráni tomu, aby bola zodpovednosť pridelená členskému štátu, ktorý ho vydal. Avšak členský štát vydávajúci povolenie na pobyt alebo vízum nie je zodpovedný, ak môže dokázať, že podvod bol spáchaný po tom, ako bolo vydané toto povolenie alebo vízum.

Článok 10

1. Keď sa zistí na základe dôkazu alebo indície, ako sú opísané v dvoch zoznamoch uvedených v článku 18 ods. 3, vrátane údajov uvedených v kapitole III nariadenia (ES) č. 2725/2000, že žiadateľ o azyl protiprávne prekročil hranicu do členského štátu po súši, mori alebo letecky po príchode z tretej krajiny, za posúdenie žiadosti o azyl je zodpovedný členský štát, do ktorého takto vstúpil. Táto povinnosť končí po 12 mesiacoch odo dňa, kedy sa uskutočnilo takéto protiprávne prekročenie hranice.

2. Ak členský štát nemôže, alebo už ďalej nemôže byť zodpovedný podľa ods. 1 a keď sa zistí na základe dôkazu alebo indície, ako sú opísané v dvoch zoznamoch uvedených v článku 18 ods. 3, že žiadateľ o azyl - ktorý vstúpil na územia členských štátov protiprávne, alebo okolnosti vstupu, ktorého nie je možné zistiť - v čase podania žiadosti už predtým nepretržite žil po dobu najmenej piatich mesiacov v členskom štáte, za posúdenie žiadosti o azyl je zodpovedný tento štát.

Ak žiadateľ o azyl žil počas obdobia najmenej piatich mesiacov v niekoľkých členských štátoch, za preskúmanie žiadosti o azyl je zodpovedný ten členský štát, na ktorého území žil prevažnú časť tohto obdobia.

Článok 11

1. Ak štátny príslušník tretej krajiny vstúpi na územie členského štátu, v ktorom sa vo vzťahu k nemu zrušila vízová povinnosť, tento členský štát je zodpovedný za posúdenie jeho žiadosti o azyl.

2. Zásada ustanovená v ods. 1 sa neuplatní, ak štátny príslušník tretej krajiny podá svoju žiadosť o azyl v inom členskom štáte, v ktorom sa vo vzťahu k nemu takisto zrušila vízová povinnosť pre vstup na dané územie. V tomto prípade je druhý zmieneny členský štát zodpovedný za posúdenie žiadosti o azyl.

Článok 12

Keď štátny príslušník tretej krajiny podal žiadosť o azyl v medzinárodnom tranzitnom priestore letiska členského štátu, je tento členský štát zodpovedný za posúdenie žiadosti.

Článok 13

Keď nie je možné určiť žiaden členský štát zodpovedný za posúdenie žiadosti o azyl na základe kritérií vymenovaných v tomto nariadení, je prvý členský štát, v ktorom bola žiadosť o azyl podaná, zodpovedný za jej posúdenie.

Článok 14

Keď niekoľko rodinní príslušníci podajú žiadosť o azyl súčasne v tom istom členskom štáte alebo v dátumoch, ktoré sú dostatočne blízke na to, aby sa konania na určenie zodpovedného členského štátu mohli viesť spoločne, a ak by uplatnenie kritérií stanovených v tomto nariadení viedlo k ich oddeleniu, zodpovedný členský štát sa určí na základe týchto ustanovení:

- a) zodpovednosť za posúdenie žiadosti o azyl všetkých rodinných príslušníkov pripadne tomu členskému štátu, ktorý kritériá označia ako zodpovedný za prevzatie najväčšieho počtu rodinných príslušníkov;
- b) ak sa toto nespĺní, zodpovednosť pripadne členskému štátu, ktorý kritériá označia ako zodpovedný za posúdenie žiadosti najstaršieho z nich.

KAPITOLA IV HUMANITÁRNA DOLOŽKA

Článok 15

1. Ktorýkoľvek členský štát, aj keď nie je zodpovedný podľa kritérií ustanovených v tomto nariadení, môže zlúčiť členov rodiny, ako aj ostatných závislých príbuzných z humanitárnych dôvodov založených najmä na rodinných alebo kultúrnych aspektoch. V takomto prípade posúdi tento členský štát na dožiadanie iného členského štátu žiadosť o azyl dotknutej osoby. Dotknuté osoby musia súhlasiť.

2. V prípade, keď je dotknutá osoba závislá od pomoci iných z dôvodu tehotenstva alebo novorodenca, závažného ochorenia, ťažkého zdravotného postihnutia alebo vysokého veku, členské štáty zvyčajne spoja žiadateľa o azyl s ostatnými príbuznými, ktorý sa nachádzajú na území niektorého členského štátu, ak rodinné putá existovali v krajine pôvodu.

3. Ak je žiadateľom o azyl maloletá osoba bez sprievodu, ktorá má príbuzného alebo príbuzných v inom členskom štáte, ktorí sa o ňu môžu starať, členský štát, ak je to možné, zlúči neplnoletú osobu s jej príbuzným alebo príbuznými, ak je to v najlepšom záujme maloletej osoby.

4. Ak takto dožiadaný štát pristúpi na takéto dožiadanie, zodpovednosť za posúdenie žiadosti sa presunie na tento štát.

5. Komisia prijme podmienky a postupy na vykonávanie tohto článku, vrátane prípadných zmierovacích mechanizmov na odstránenie rozdielov medzi členskými štátmi, ktoré sa týkajú potreby zlúčenia dotknutých osôb alebo miesta, kde by sa to malo uskutočniť. Uvedené opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tohto nariadenia jeho doplnením sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 27 ods. 3.

KAPITOLA V PREVZATIE A VRÁTENIE

Článok 16

1. Členský štát zodpovedný za posúdenie žiadosti o azyl podľa tohto nariadenia je povinný:
- prevziať za podmienok ustanovených v článkoch 17 až 19 žiadateľa o azyl, ktorý podal žiadosť v inom členskom štáte;
 - ukončiť posúdenie žiadosti o azyl;
 - vrátiť za podmienok ustanovených v článku 20 žiadateľa, ktorého žiadosť je v procese posudzovania a ktorý sa nachádza na území iného členského štátu bez povolenia;
 - vrátiť za podmienok ustanovených v článku 20 žiadateľa, ktorý stiahol posudzovanú žiadosť a podal žiadosť v inom členskom štáte;
 - vrátiť za podmienok ustanovených v článku 20 štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorého žiadosť o azyl zamietol a ktorý sa nachádza na území iného členského štátu bez povolenia.
2. Keď členský štát vydá povolenie na pobyt žiadateľovi, prevezme povinnosti špecifikované v ods. 1 tento členský štát.
3. Povinnosti špecifikované v ods. 1 skončia, keď štátny príslušník tretej krajiny opustí územie členského štátu najmenej na tri mesiace, ak tento štátny príslušník tretej krajiny nie je držiteľom platného povolenia na pobyt vydaného zodpovedným členským štátom.
4. Povinnosti špecifikované v ods. 1 písm. d) a e) takisto skončia, keď členský štát zodpovedný za posúdenie žiadosti po stiahnutí alebo zamietnutí žiadosti prijal a skutočne vykonal ustanovenia, ktoré sú potrebné predtým, ako môže štátny príslušník tretej krajiny odísť do svojej krajiny pôvodu alebo do inej krajiny, do ktorej môže oprávnenne cestovať.

Článok 17

1. Ak členský štát, ktorému bola podaná žiadosť o azyl, považuje iný členský štát za zodpovedný za posúdenie tejto žiadosti, môže čo najrýchlejšie a v každom prípade do troch mesiacov od dátumu podania žiadosti v zmysle článku 4 ods. 2 vyzvať tento iný členský štát, aby prevzal žiadateľa.
- Ak dožiadanie o prevzatie nie je podané v lehote do troch mesiacov, zodpovednosť za posúdenie žiadosti o azyl prípadne tomu štátu, v ktorom bola žiadosť podaná.
2. Žiadajúci členský štát môže požiadať o naliehavú odpoveď v prípadoch, keď bola žiadosť o azyl podaná potom, ako bolo zamietnuté povolenie na vstup alebo pobyt, po zatknutí za neoprávnený pobyt alebo po doručení alebo výkone príkazu na odsun, a/alebo ak je žiadateľ zadržávaný vo väzbe.
- V dožiadaní sa uvedie odôvodnenie takejto naliehavej odpovede a lehota, v rámci ktorej sa odpoveď očakáva. Táto lehota je najmenej jeden týždeň.
3. V oboch prípadoch sa dožiadanie o prevzatie iným členským štátom podá za predpokladu použitia štandardného tlačiva, ktoré zahŕňa dôkaz alebo indíciu, ako je opísané v dvoch zoznamoch uvedených v článku 18 ods. 3 a/alebo príslušné súčasti vyhlásenia žiadateľa o azyl, čo umožní orgánom dožiadateľného členského štátu preveriť, či je zodpovedný na základe kritérií ustanovených v tomto nariadení.
- Pravidlá týkajúce sa prípravy a postupy prenosu dožiadaní sa prijímú v súlade s postupom uvedeným v článku 27 ods. 2

Článok 18

1. Dožiadaný členský štát vykoná potrebné kontroly a vynesie rozhodnutie o dožiadaní o prevzatie žiadateľa do dvoch mesiacov od dátumu obdržania dožiadania.

2. V konaní o určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o azyl, ktoré je ustanovené v tomto nariadení, sa použijú dôkazné prostriedky a indicie.

3. V súlade s postupom stanoveným v článku 27 ods. 2 sa ustanovia a pravidelne sa revidujú dva zoznamy uvádzajúce dôkazné prostriedky a indicie podľa týchto kritérií:

a) Dôkaz:

i) Vzťahuje sa na formálny dôkaz, ktorý určuje zodpovednosť podľa tohto nariadenia, pokiaľ ho nevyvráti dôkaz o opaku.

ii) Členské štáty poskytnú výboru ustanovenému v článku 27 vzory rôznych typov administratívnych dokumentov podľa typológie ustanovenej v zozname formálnych dôkazov.

b) Indícia:

i) Vzťahuje sa na indikatívne prvky, ktoré hoci sú vyvrátiteľné, v určitých prípadoch môžu byť dostatočné podľa dôkaznej hodnoty, ktorá sa im pripísala.

ii) Jej dôkazná hodnota vo vzťahu k zodpovednosti za posúdenie žiadosti o azyl sa ohodnotí osobitne v každom konkrétnom prípade.

4. Požiadavka dôkazu by nemala prekročiť rámec toho, čo je potrebné pre náležité uplatňovanie tohto nariadenia.

5. Ak neexistuje žiaden formálny dôkaz, dožiadaný členský štát uzná svoju zodpovednosť, ak sú indicie logické, overiteľné a dostatočne podrobné na ustanovenie zodpovednosti.

6. Ak požadujúci členský štát žiadal o bezodkladné vybavenie v súlade s článkom 17 ods. 2, dožiadaný členský štát vynaloží všetko úsilie na to, aby splnil požadovanú lehotu. Vo výnimočných prípadoch, keď je možné preukázať, že posúdenie dožiadania o prevzatie žiadateľa je mimoriadne zložitá, môže dožiadaný členský štát odovzdať svoju odpoveď po požadovanej lehote, v každom prípade však do jedného mesiaca. V takýchto situáciách musí požiadaný členský štát oznámiť svoje rozhodnutie o odložení odpovede žiadajúcemu členskému štátu oproti pôvodne požadovanej lehote.

7. Nekonanie v dvojmesačnej lehote uvedenej v ods. 1 a v jednomesačnej lehote uvedenej v ods. 6 sa rovná akceptovaniu dožiadania a ukladá povinnosť prevziať danú osobu, ako aj zabezpečiť náležité dojednanie pre jej príchod.

Článok 19

1. Keď dožiadaný členský štát akceptuje, že má prevziať žiadateľa, členský štát, v ktorom bola podaná žiadosť o azyl, oznámi žiadateľovi rozhodnutie o tom, že neposúdi žiadosť a o povinnosti odovzdať žiadateľa do zodpovedného štátu.

2. V rozhodnutí uvedenom v ods. 1 sa uvedú dôvody, na ktorých sa zakladá. Obsahuje podrobné údaje o lehotách na uskutočnenie odovzdania, a ak to je potrebné, obsahuje informácie o mieste a čase, v ktorom sa má žiadateľ dostaviť, ak cestuje do zodpovedného členského štátu vlastnou dopravou. Voči tomuto rozhodnutiu sa je možné odvolať alebo ho je možné preskúmať. Odvolaním ani preskúmaním sa nepozastaví vykonávanie odovzdania, pokiaľ súdy alebo príslušné orgány nerozhodnú inak v každom konkrétnom prípade, ak to vnútroštátny právne predpisy umožňujú.

3. Odovzdanie žiadateľa z členského štátu, v ktorom bola podaná žiadosť o azyl, zodpovednému členskému štátu, sa uskutoční v súlade s vnútroštátnym právom prvého členského štátu po porade medzi dotknutými členskými štátmi, akonáhle to je prakticky možné

a najneskôr do šiestich mesiacov od akceptovania dožiadania o prevzatie alebo rozhodnutia o odvolaní alebo preskúmaní, ak sa pripúšťa odkladný účinok.

Ak to je potrebné, žiadajúci členský štát zabezpečí žiadateľovi o azyl laissez-passer (priepustku) v podobe prijatej v súlade s postupom uvedeným v článku 27 ods. 2

Zodpovedný členský štát podľa potreby informuje žiadajúci členský štát o bezpečnom príchode žiadateľa o azyl alebo o skutočnosti, že sa nedostavil v stanovenej lehote.

4. Ak sa odovzdanie neuskutoční v lehote šiestich mesiacov, zodpovednosť prípadne členskému štátu, v ktorom bola podaná žiadosť o azyl. Táto lehota sa môže predĺžiť najviac na jeden rok, ak sa odovzdanie nemohlo uskutočniť kvôli uväzneniu, alebo najviac na osemnásť mesiacov, ak sa žiadateľ o azyl skrýva.

5. Komisia môže prijať doplnujúce pravidlá na vykonávanie odovzdania. Uvedené opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tohto nariadenia jeho doplnením sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 27 ods. 3.

Článok 20

1. Žiadateľ o azyl sa vráti v súlade s článkom 4 ods. 5 a článkom 16 ods. 1 písm. c), d) a e) takto:

a) dožiadanie o vrátenie žiadateľa musí obsahovať informácie, ktoré umožnia dožiadanému členskému štátu overiť si, že je zodpovedný;

b) členský štát, ktorý bol vyzvaný, aby vrátil žiadateľa, je povinný vykonať potrebné kontroly a odpovedať na dožiadanie, ktoré mu bolo adresované čo najskôr a za žiadnych okolností nie neskôr ako do mesiaca od dožiadania o súhlas. Ak sa dožiadanie zakladá na údajoch získaných zo systému Eurodac, táto lehota sa skráti na dva týždne.

c) ak dožiadaný členský štát neoznámí svoje rozhodnutie v lehote jedného mesiaca alebo dvoch týždňov uvedených v písm. b), považuje sa to za jeho súhlas s tým, že vráti žiadateľa o azyl;

d) členský štát, ktorý súhlasí s tým, že vráti žiadateľa o azyl, je povinný znovu pripustiť túto osobu na svoje územie. Odovzdanie sa uskutoční v súlade s vnútroštátnym právom požadujúceho členského štátu po porade medzi dotknutými členskými štátmi, akonáhle to je prakticky možné a najneskôr do šiestich mesiacov od akceptovania dožiadania o prevzatie iným členským štátom alebo rozhodnutia o odvolaní alebo preskúmaní, ak sa pripúšťa odkladný účinok.

e) žiadajúci členský štát oznámí žiadateľovi o azyl rozhodnutie o tom, že ho vráti zodpovedný členský štát. V rozhodnutí sa uvedú dôvody, na ktorých sa zakladá. Obsahuje podrobné údaje o lehotách na uskutočnenie odovzdania, a ak to je potrebné, obsahuje informácie o mieste a čase, v ktorom sa má žiadateľ dostaviť, ak cestuje do zodpovedného členského štátu vlastnou dopravou. Voči tomuto rozhodnutiu sa možno odvolať alebo ho je možné preskúmať. Odvolaním ani preskúmaním tohto rozhodnutia sa nepozastaví vykonávanie odovzdania, iba ak súdy alebo príslušné orgány takto rozhodnú v každom jednotlivom prípade, ak to vnútroštátne právne predpisy umožňujú.

Ak to je potrebné, žiadajúci členský štát zabezpečí žiadateľovi o azyl laissez-passer (priepustku) v podobe prijatej v súlade s postupom uvedeným v článku 27 ods. 2

Zodpovedný členský štát podľa potreby informuje žiadajúci členský štát o bezpečnom príchode žiadateľa o azyl alebo o skutočnosti, že sa nedostavil v stanovenej lehote.

2. Ak sa odovzdanie neuskutoční v lehote šiestich mesiacov, zodpovednosť prípadne členskému štátu, v ktorom bola podaná žiadosť o azyl. Táto lehota sa môže predĺžiť najviac na

jeden rok, ak sa odovzdanie nemohlo uskutočniť kvôli uväzneniu, alebo najviac na osemnásť mesiacov, ak sa žiadateľ o azyl skrýva.

3. Pravidlá dôkazného konania a ich výklad a pravidlá týkajúce sa prípravy a postupov prenosu dožiadaní sa prijímú v súlade s postupom uvedeným v článku 27 ods. 2.

4. Komisia môže prijať doplňujúce pravidlá na vykonávanie odovzdania. Uvedené opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tohto nariadenia jeho doplnením sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 27 ods. 3.

KAPITOLA VI ADMINISTRATÍVNA SPOLUPRÁCA

Článok 21

1. Každý členský štát oznámi ktorémukoľvek členskému štátu, ktorý o to požiada, osobné údaje týkajúce sa žiadateľa o azyl, ktoré sú primerané, relevantné a nie sú nadbytočné na:

- a) určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o azyl;
- b) posúdenie žiadosti o azyl;
- c) plnenie akéhokoľvek záväzku vyplývajúceho z tohto nariadenia.

2. Informácie uvedené v odseku 1 sa môžu vzťahovať iba na:

a) osobné údaje žiadateľa, a ak je to potrebné, na jeho rodinných príslušníkov (celé meno a podľa potreby predchádzajúce meno, prezývky alebo pseudonymy; štátnu príslušnosť, súčasnú alebo predchádzajúcu; dátum a miesto narodenia);

b) osobné a cestovné doklady (odkazy, platnosť, dátum vydania, vydávajúci orgán, miesto vydania atď.);

c) iné informácie potrebné na zistenie totožnosti žiadateľa vrátane odtlačkov prstov spracovaných v súlade s nariadením (ES) č. 2725/2000;

d) miest pobytu a precestované trasy;

e) povolenia na pobyt alebo víza vydané členskými štátmi;

f) miesto podania žiadosti;

g) dátum podania akejkolvek predchádzajúcej žiadosti o azyl, dátum podania súčasnej žiadosti o azyl, dosiahnuté štádium v konaní a rozhodnutie, ak bolo prijaté.

3. Okrem toho, ak je to potrebné na posúdenie žiadosti o azyl, zodpovedný členský štát môže požiadať iný členský štát, aby ho informoval, na akých dôvodoch zakladá žiadateľ o azyl svoju žiadosť, a ak je to vhodné, aké boli dôvody akýchkoľvek prijatých rozhodnutí týkajúcich sa žiadateľa. Členský štát môže odmietnuť odpovedať na žiadosť, ktorá mu bolo predložená, ak by oznámenie takýchto informácií pravdepodobne poškodilo základné záujmy členského štátu alebo ochranu slobôd a základných práv dotknutej osoby alebo iných. V každom prípade, požadované oznámenie informácií podlieha písomnému súhlasu žiadateľa o azyl.

4. V každom dožiadaní o informácie sú uvedené dôvody, na ktorých sa zakladá, a ak má za cieľ overiť, či existuje kritérium, na základe ktorého by pravdepodobne pripadla zodpovednosť dožiadanému členskému štátu, uvedie, na základe akého dôkazu, ako aj príslušné informácie zo spoľahlivých zdrojov o spôsoboch a prostriedkoch, akými žiadateľ vstúpil na územia členských štátov, alebo na akej špecifickejšej a overiteľnej časti vyhlásenia žiadateľa je založené. Toto znamená, že takéto príslušné informácie zo spoľahlivých zdrojov samy o sebe nie sú dostatočné na určenie zodpovednosti a právomoci členského štátu podľa

tohto nariadenia, avšak môžu prispieť k hodnoteniu iných ukazovateľov, ktoré sa týkajú konkrétneho žiadateľa o azyl.

5. Dožiadateľ členský štát je povinný odpovedať do šiestich týždňov.

6. Výmena informácií sa uskutoční na dožiadanie členského štátu a môže sa uskutočniť iba medzi orgánmi, ktorých vymenovanie každým členským štátom bolo oznámené Komisii, ktorá o tom informuje ostatné členské štáty.

7. Vymieňané informácie sa môžu použiť iba na účely ustanovené v ods. 1 V každom členskom štáte sa takéto informácie môžu oznamovať, v závislosti od typu a právomocí prijímajúceho orgánu, iba orgánom a súdom, ktoré sú poverené:

- a) určením členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o azyl;
- b) posúdením žiadosti o azyl;
- c) plnením akéhokoľvek záväzku vyplývajúceho z tohto nariadenia.

8. Členský štát, ktorý odosiela informácie zabezpečí, aby boli presné a aktuálne. Ak vyjde najavo, že členský štát odoslal informácie, ktoré sú nepresné, alebo ktoré sa nemali odoslať, prijímajúce členské štáty sú o tom ihneď informované. Tieto sú povinné opraviť takéto informácie alebo ich vymazať.

9. Žiadateľ má právo byť na základe žiadosti informovaný o akýchkoľvek spracovávaných údajoch, ktoré sa ho týkajú.

Ak zistí, že pri spracovaní týchto informácií bolo porušené toto nariadenie alebo smernica 95/46/ES Európskeho parlamentu a Rady z 24. októbra 1995 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov⁸, najmä preto, že sú neúplné alebo nepresné, má právo na to, aby boli opravené, vymazané alebo zablokované.

Orgán, ktorý opravuje, vymazáva alebo blokuje údaje podľa potreby informuje členský štát, ktorý odoslal alebo prijal takéto informácie.

10. V každom dotknutom členskom štáte sa vedie evidencia v samostatnej zložke pre dotknuté osoby a/alebo v registri o odoslaní a prijatí vymieňaných informácií.

11. Vymieňané údaje sa uchovávajú tak dlho, ako je potrebné na účely, na ktoré sa vymenili.

12. Ak údaje neboli spracované automaticky, alebo nie sú obsiahnuté v súbore, alebo sa nepočíta s ich zapísaním do súboru, každý členský štát by mal prijať príslušné opatrenia na zabezpečenie súladu s týmto článkom prostredníctvom účinných kontrol.

Článok 22

1. Členské štáty oznámia Komisii orgány zodpovedné za plnenie záväzkov vyplývajúcich z tohto nariadenia a zabezpečia, aby mali tieto orgány potrebné prostriedky na plnenie svojich úloh, a najmä na odpovedanie v stanovených lehotách na dožiadania o informácie, dožiadania o prevzatie a dožiadania o vrátenie žiadateľov o azyl.

2. Pravidlá týkajúce sa vybudovania bezpečných elektronických prenosových kanálov medzi orgánmi uvedenými v ods. 1 na zasielanie dožiadaní a zabezpečenie toho, aby odosielatelia automaticky dostávali elektronické potvrdenie o doručení, sa ustanovia v súlade s postupom uvedeným v článku 27 ods. 2

⁸ Ú v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31.

Článok 23

1. Členské štáty si môžu na bilaterálnom základe upraviť medzi sebou administratívne dojednania, ktoré sa týkajú praktických aspektov vykonávania tohto nariadenia s cieľom uľahčiť jeho uplatňovanie a zvýšiť jeho účinnosť. Takéto opatrenia sa môžu vzťahovať na:

- a) výmeny styčných dôstojníkov;
- b) zjednodušenie postupov a skrátenie lehôt vzťahujúcich sa na zasielanie a posúdenie dožiadaní o prevzatie žiadateľov o azyl alebo ich vrátenie.

2. Dojednania uvedené v ods. 1 sa oznámia Komisii. Komisia preverí, či opatrenia uvedené v ods. 1 písm. b) neporušujú toto nariadenie.

KAPITOLA VII PRECHODNÉ USTANOVENIA A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 24

1. Toto nariadenie nahrádza Dohovor určujúci štát zodpovedný za posúdenie žiadostí o azyl podaných v jednom členskom štáte Európskych spoločenstiev podpísaný v Dubline 15. júna 1990 (Dublinský dohovor).

2. Avšak s cieľom zabezpečenia kontinuity opatrení na určenie členského štátu zodpovedného za žiadosť o azyl, keď bola žiadosť podaná po dátume uvedenom v druhom odseku článku 29, zohľadnia sa okolnosti, na základe ktorých pravdepodobne vyplynie táto zodpovednosť členskému štátu podľa tohto nariadenia, aj keď nastali pred týmto dátumom, s výnimkou okolností uvedených v článku 10 ods. 2

3. Keď je v nariadení (ES) č. 2725/2000 odkaz na Dublinský dohovor, takýto odkaz sa považuje za odkaz na toto nariadenie.

Článok 25

1. Každá lehota stanovená v tomto nariadení sa vypočíta takto:

a) ak sa lehota vyjadrená v dňoch, týždňoch alebo mesiacoch má počítať od momentu, v ktorom nastane udalosť alebo sa uskutoční konanie, deň, počas ktorého táto udalosť nastane, alebo sa uskutoční konanie, sa nezapočíta do príslušnej lehoty;

b) lehota vyjadrená v týždňoch alebo mesiacoch sa skončí uplynutím ktoréhokolvek dňa v poslednom týždni alebo mesiaci, ktorý je tým istým dňom tohto týždňa alebo prípadne na ten istý deň ako deň, počas ktorého nastala udalosť alebo sa uskutočnilo konanie, od ktorého sa má počítať lehota. Ak pri lehote vyjadrenej v mesiacoch deň, v ktorý sa má skončiť, sa nevyskytuje v poslednom mesiaci, takáto lehota sa skončí uplynutím posledného dňa tohto mesiaca;

c) do lehoty sa započítavajú soboty, nedele a štátne sviatky v ktoromkoľvek dotknutom členskom štáte.

2. Dožiadania a odpovede sa zasielajú tak, že sa použije akýkoľvek spôsob, ktorý poskytuje dôkaz o prijatí.

Článok 26

Pokiaľ ide o Francúzsku republiku, toto nariadenie sa vzťahuje iba na jej európske územie.

Článok 27

1. Komisii pomáha výbor.
2. V prípade, že sa uvádza odkaz na tento odsek, uplatňujú sa články 5 a 7 rozhodnutia 1999/468/ES.
Lehota stanovená v článku 5 ods. 6 rozhodnutia 1999/468/ES je tri mesiace.
3. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5a ods. 1 až 4 a článok 7 rozhodnutia 1999/468/ES so zreteľom na jeho článok 8.

Článok 28

Najneskôr do troch rokov od dátumu uvedeného v prvom odseku článku 29 podá Komisia správu Európskemu parlamentu a Rade o uplatňovaní tohto nariadenia a podľa potreby navrhne potrebné zmeny a doplnenia. Členské štáty zašlú Komisii všetky informácie potrebné na prípravu tejto správy najneskôr šesť mesiacov pred uplynutím tejto lehoty.

Po predložení tejto správy podá Komisia správu Európskemu parlamentu a Rade o uplatňovaní tohto nariadenia v tom istom čase, ako podáva správy o realizácii systému Eurodac, ktoré sú ustanovené v článku 24 ods. 5 nariadenia (ES) č. 2725/2000.

Článok 29

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev.

Vzťahuje sa na žiadosti o azyl podané v čase od prvého dňa šiesteho mesiaca po nadobudnutí jeho účinnosti a od tohto dátumu sa bude vzťahovať na každé dožiadanie o prevzatie alebo vrátenie žiadateľov o azyl bez ohľadu na dátum, kedy bola žiadosť podaná. Členský štát zodpovedný za posúdenie žiadosti o azyl, ktorá bola podaná pre týmto dátumom, sa určí podľa kritérií stanovených v Dublinskom dohovore.

Toto nariadenie je záväzné vo svojej celistvosti a priamo uplatniteľné v členských štátoch v súlade so Zmluvou o založení Európskeho spoločenstva.